

CULTUURRAAD

VOOR DE

NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1972-1973

6 FEBRUARI 1973

VOORSTEL VAN KADERDECREET

**betreffende de interuniversitaire samenwerking
inzake postgraduaatonderwijs**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het zogenaamd postgraduaatonderwijs, zegge de diverse aanvullende opleidingen ten behoeve van degenen die reeds een **licentiaats-** of doctorstitel hebben behaald, wordt iedere dag belangrijker.

Hiertegenover staat het feit dat de begrotingsuitgaven voor het universitair onderwijs een snel groeitempo kennen.

Nu is het goed en normaal dat voor de grote klassieke opleidingen (recht, geneeskunde, filologie, wetenschappen) er een meervoudigheid van instellingen bestaat : zij wordt trouwens noodzakelijk gemaakt door het groot aantal studenten in deze studierichtingen. Daarenboven werkt ongetwijfeld een zekere vorm van concurrentie ter zake stimulerend.

In het postgraduaatonderwijs staan de zaken heel anders : de licentiaten, doctors en ingenieurs komen ofwel om zich te specialiseren ofwel om aan wetenschappelijk onderzoek te doen. Hun aantal is veel kleiner en de hoogleraren en docenten die in aanmerking komen om daarin les te geven, zijn ook weinig talrijk. Deze specialisten spreiden over verschillende universiteiten is een intellectuele verarming. Enkele voorbeelden kunnen volstaan :

Gaat het op dat er in elke universiteit een eigen afdeling van Europees recht functioneert ?

Is het aanvaardbaar dat inzake kankeronderzoek de inspanningen verbrokkeld worden ?

Moet er in elke universiteit een polemologisch studiecentrum worden opgericht ? Dit is eenvoudig een geld- en krachtenverspilling.

Wij menen dat voor alle specialistische **postgraduaat-**opleidingen onze vier Vlaamse universitaire instellingen (Gent, Leuven, Brussel, Antwerpen) de leergangen en de werkcolleges samen moeten organiseren. Elke Vlaamse universiteit zou dan aan een of meer bijzondere centra huisvesting verlenen. In dergelijke interuniversitaire centra zouden natuurlijk docenten uit de vier universiteiten onderricht verstrekken, zodat een vrijzinnige best in een Leuvens centrum college zou kunnen volgen en een kerkelijke in Brussel. Voor de studenten en afgestudeerden van de universiteiten Antwerpen en Gent zijn er geen problemen, vermits zij reeds gewoon zijn aan een pluralistisch samengesteld professorenkorps.

De voordelen van de hier verdedigde institutionele samenwerking tussen onze universiteiten kunnen wij als volgt samenvatten :

- grotere zuinigheid, niet om de kredieten te vermindern maar om de besteding van de door de gemeenschap ter beschikking gestelde gelden op meer rationele wijze te regelen;
- uitschakeling van bestaande en toekomstige dubletten;
- ingebouwd en dus beter gewaarborgd pluralisme op levensbeschouwelijk vlak;
- samenwerking van de hooggekwalificeerde docenten met als gevolg een hoger onderwijsniveau.

Om de interuniversitaire samenwerking systematisch in de diverse studie- en onderzoekrichtingen te organiseren, menen wij dat een raad van overleg moet worden opgericht. Dit overkoepelend orgaan zou voor elke in aanmerking komende studierichting een werkgroep belasten met het maken van concrete voorstellen in verband met de inrichting van een bepaald interuniversitair studiecentrum.

De diverse centra worden in de mate van het mogelijke om de beurt gevestigd in de vier universiteitssteden.

Wij hopen dat de goedkeuring van ons voorstel moge leiden naar meer wetenschappelijke vooruitgang en tevens naar een zekere ontzuiling.

A. DUA.

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1.

§ 1. Er wordt een Raad van Overleg tussen de universiteiten opgericht.

§ 2. Deze Raad van Overleg bestaat uit de rectoren van de universiteiten te Antwerpen, Brussel, Gent en Leuven, of hun afgevaardigden.

§ 3. Een hoofdamtenaar van het Ministerie van Nationale Opvoeding is secretaris-verslaggever van de Raad van Overleg.

§ 4. De Raad van Overleg bespreekt de mogelijkheden van interuniversitaire opleiding en onderzoek in de verschillende postgraduaatopleidingen.

Art. 2.

§ 1. Voor elke postgraduaatopleiding vormt de Raad van Overleg een werkgroep.

§ 2. Elke werkgroep bestaat uit vier deskundigen in de betrokken opleidings- en onderzoeksrichting.

§ 3. Elke werkgroep stelt een concreet ontwerp-plan van interuniversitair opleidings- en onderzoekcentrum op met een voorstel van vestiging in één van de universiteiten.

Art. 3.

§ 1. De Raad van Overleg keurt de in artikel 2, § 3, bedoelde ontwerp-plannen goed en legt ze voor aan de Minister van Nationale Opvoeding.

§ 2. De Raad van Overleg verdeelt op billijke wijze de centra over de vier universiteiten, rekening houdend met de eventueel reeds bestaande infrastructuur.

§ 3. De Minister van Nationale Opvoeding organiseert, in samenwerking met de academische overheden, de verschillende opleidings- en onderzoekcentra.

Art. 4.

§ 1. Elk opleidings- en onderzoekcentrum wordt geleid door een wetenschappelijke raad van vier personen.

§ 2. De wetenschappelijke raad benoemt het onderwyzend en wetenschappelijk personeel van het opleidings- en onderzoekcentrum.

§ 3. De universiteiten schaffen binnen twee jaar na de oprichting van een opleidings- en onderzoekcentrum hun centrum af dat voorzag in dezelfde opleiding of in hetzelfde onderzoek.

Art. 5.

§ 1. De Raad van Overleg mag in de vorm van voorontwerpen van decreet of van koninklijk besluit, naar gelang van het geval, voorstellen doen in verband met de institutionele samenwerking tussen de universiteiten.

§ 2. De Minister van Nationale Opvoeding is belast met de uitvoering van dit decreet.

A. DUA,
L. ROMBAUT,
J. PEDE,
W. JORISSEN.
